

РЕШЕНИЕ

№ 2573

София, 09.03.2016

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на седемнадесети февруари в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДОНКА ЧАКЪРОВА

ЧЛЕНОВЕ: ИЛИАНА СЛАВОВСКА

СИБИЛА СИМЕОНОВА

при секретар
на прокурора
от съдията

Николина Аврамова
Маруся Миндилева
СИБИЛА СИМЕОНОВА

и с участието
изслуша докладваното

по адм. дело № 1386/2015.

Производството е по [чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс \(АПК\)](#) във връзка с [чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация \(ЗДОИ\)](#).

Образувано е по касационната жалба на Комисията за предоставяне на достъп до обществена информация в Министерство на земеделието и храните срещу решение № 7309 от 01.12.2014 г., постановено по адм. дело № 10032/2014 г. по описа на Административния съд София – град. Касаторът навежда доводи за неправилност на решението като постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и при неправилно приложение на материалния закон - отменителни основания съобразно [чл. 209, т. 3 от АПК](#). Претендира неговата отмяна и постановяване на ново решение по същество на спора, с което да се отхърли първоначалната жалба.

Ответната в производството страна – Александър Димитров Дунчев, в писмен отговор и в съдебно заседание взема становище за неоснователност на касационната жалба. Намира решението на първоинстанционния съд за правилно и законосъобразно и иска неговото оставяне в сила.

Прокурорът от Върховна административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Поддържа становище за правилност и законосъобразност на първоинстанционното решение и счита, че същото следва да бъде оставено в сила.

Върховният административен съд, състав на пето отделение, като обсъди данните по делото и доводите на страните, намира касационната жалба за процесуално допустима като подадена в срока по [чл. 211, ал. 1 от АПК](#), от надлежна страна и при наличие на правен интерес.

Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалвания съдебен акт, първоинстанционният съд отменя по жалба на Александър Димитров Дунчев., решение № 20/12.09.2014г. на Комисия за предоставяне на достъп до обществена информация в Министерство на земеделието и храните (МЗХ), с което е отказано предоставяне на информация по заявление вх. № ВОП 02-41/01.09.2014г., както следва: на хартиен носител, със заличени лични данни, да бъдат предоставени копия на шест броя експертни доклади за определяне на пазарната стойност (т. е. пазарната оценка) на шест броя недвижими имота, подробно описани в заявлението: 1. копие от експертен доклад за определяне на пазарната стойност (т.е. пазарната оценка) на имот с площ 28921 кв. м. в гр. Несебър, обл. Бургас, продаден въз основа на договор за продажба №РД-54-72 от 22.11.2012 г. на МЗХ; 2. копие от експертен доклад за определяне на пазарната стойност (т. е. пазарната оценка) на имот с площ 30 369 кв. м. в с.Крайморие, общ. Бургас, продаден въз основа на договор за продажба № РД-54-106 от 31.08.2011 г. на МЗХ; 3. копие от експертен доклад за

определяне на пазарната стойност (т.е. пазарната оценка) на имот с площ 5800 кв. м. в общ. Смолян, продаден въз основа на договор за продажба № РД-54-95/27.12.2012 г. на МЗХ; 4 копие от експертен доклад за определяне на пазарната стойност (т.е. пазарната оценка) на имот с площ 11000 кв. м. в гр. Несебър, обл. Бургас, предвиден за продажба от МЗХ въз основа на Заповед за изключване № 1873/05.11.2008 г. на ДАГ; 5. копие от експертен доклад за определяне на пазарната стойност (т.е. пазарната оценка) на имот с площ 78 515 кв. м. в община Балчик, част от който е предвиден за продажба със заповед № РД49-403/24.09.2012 г. на МЗХ.; 6. копие от експертен доклад за определяне на пазарната стойност (т.е. пазарната оценка) на имот с площ 93 000 кв. м. в с. Самомино, общ. Бяла, обл. Варна, предвиден за продажба от МЗХ въз основа на заповед за изключване № 1423/04.08.2008г. ДАГ.

С първоинстанционното решение е постановено и връщане преписката на Комисия за предоставяне на достъп до обществена информация в Министерство на земеделието и храните за ново произнасяне по заявление вх. № ВОП 02-41/01.09.2014г. на Дунчев, в съответствие с изложените мотиви, в 14-дневен срок от получаване на преписката.

За да постанови този резултат решаващият съд приема, че оспореният индивидуален административен акт съдържа фактическите основания за постановения отказ, но същите не са подведени под съответната правна норма, което е нарушение на изискването за форма на издадения административен акт, аргумент от чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК и чл. 38 ЗДОИ.

Обоснована е и констатацията, че в административния акт не е посочена разпоредбата на чл. 13, ал. 2, във връзка с чл. 37, ал. 1, т. 1 като основание за постановения отказ.

Между страните липсва спор относно факти. Спорът е правен и се свежда до правилното тълкуване и прилагане на разпоредбите на [ЗДОИ](#).

Настоящата инстанция намира, че въз основа изяснената по делото фактическа обстановка, първоинстанционният съд е постановил решението си изцяло в съответствие с приложимия материален закон. Изводите, че оспореният отказ за достъп до обществена информация е издаден при неспазване на законоустановената форма - непосочване на изискуемото в чл.38 от ЗОДОИ правно основание, са законосъобразни и съответни на събраните по делото доказателства.

Правилно е прието от първоинстанционния съд, че съгласно [чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ](#) обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Очевидно е, че в случая точно това цели подаденото до министъра на земеделието и храните заявление по ЗДОИ, а именно, запознаване на заявителя с цялата процедура по формиране на пазарна оценка на имоти, предмет на отчуждителни сделки, страна по които е министерството. Достъпът до тази информация е именно по реда и условията на [ЗДОИ](#). Законосъобразно е заключението на решаващия съд, че исканата информация е служебна обществена, по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ, достъпът до която е свободен, съобразно чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ. Съображенията на първоинстанционния съд се споделят изцяло от настоящата инстанция.

Доводите в касационната жалба досежно приложимостта на хипотезата на чл.13, ал.2 от ЗОДОИ, обосноваващи постановения отказ за достъп до обществена информация са неоснователни, тъй като такива съображения не са изложени в обжалвания административен акт. Посоченото обстоятелство би било основание за отказ за предоставяне на исканата информация с акт, постановен по предвидената за това форма и ред в закона. Излагането на мотиви за издаване на административния акт едва в касационната жалба е недопустимо. Основателно е възражението на ответника, че при позоваване от органа на чл.13, ал.2 от ЗОДОИ, то следва да се извърши проверка и за ограничението по ал.2, което отпада по силата на закона след изтичане на дву- годишен период от създаване на информацията. Видно от административната преписка, експертните доклади за пазарни оценки се отнасят до имоти, с които МЗХ е извършило разпоредителни сделки както следва – две през 2008г., една през 2011г. и три през 2012г. Следователно исканата информация е била създадена в рамките на въпросните години или по-рано, при което за три от докладите към момента на

постановяване на решението, срокът от 2 години по чл.13, ал.2 от ЗДОИ е изтекъл. Във връзка с наведените от касатора доводи за авторските права и респективно съгласието или несъгласието на експертите, извършили оценките за предоставянето достъп до исканата информация, следва да се съобрази и разпоредбата на [чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ](#), според която при отказ на засегнатото лице, органът предоставя информацията в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице и в противоречие с условието за надделяващ обществен интерес, предвидено в нормата на [чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ](#). Анализът на последната норма налага извода, че липсата на съгласие на засегнатото лице за предоставяне на информация не е абсолютно и достатъчно основание за отказ да се предостави достъп до исканите сведения, а зависи и от отсъствието на надделяващ обществен интерес. В случая с оглед характера на исканата информация следва да се приеме, че дори в случай на отказ на засегнатото лице исканата обществена информация следва да бъде предоставена при наличието на надделяващ обществен интерес по смисъла на [§ 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ](#), тъй като чрез предоставянето на исканите сведения ще се повиши прозрачността и отчетността на задължения субект. Този извод следва и от разпоредбата на [§ 1, т. 5, б. "е" от ДР на ЗДОИ](#), която въвежда презумпция на наличие на обществен интерес, когато сведенията и данните са свързани със стопанската дейност и засягат условията, правата, задълженията, санкциите, сроковете, определени в договор, по които едната страна, както в случая, е задължен субект по [чл. 3](#) от закона. Предвид горното, доводът на касатора относно липсата на надделяващ обществен интерес е неоснователен. С оглед на изложеното настоящият състав намира, че обжалваното решение е правилно, като не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна. При направената служебна проверка по реда на [чл. 218, ал. 2 от АПК](#) касационната инстанция констатира, че същото е валидно и допустимо, поради което следва да бъде оставено в сила. По изложените съображения и на основание [чл. 221, ал. 2, предл. 1-во АПК](#), Върховният административен съд, пето отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 7309 от 01.12.2014 г., постановено по адм. дело № 10032/2014 г. по описа на Административния съд София – град.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Донка Чакърлова
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Илиана Славовска
/п/ Сибила Симеонова